

Lánchíd,

élő felvétel a Dunáról

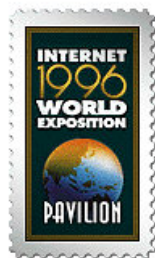
Vendégkönyv

Újdonság:

Császári Bécs királyi Budapest
Diáksziget

Uram, igen tisztelt Idegen, mindenekelőtt arra kell nyomatékosan kérnem, ne hallgasson az újságírókra és a jeles megfigyelő tehetségekre, akik azt fogják Önnek mondani, hogy a pesti ember ilyen meg olyan. A pesti ember, akiről ők beszélnek, éppolyan, mint minden más kereskedő, ha nincsen pénze. Mit érdekel az egy Marslakót? Általában az emberek, hát fontosak az emberek a városban? Párizsban csak az emberek utálatosak és érdektelenek. Én a várossal akarom Önt megismertetni, azt hiszem, a házak az igazán lényegesek. De talán nem is a házak: az utcák egymásra hajló erotikája, amelyben néha erő fejeződik ki, és olykor grácia, a forgalmak hőfoka talán, a közterek és a szobrok éghajlati viszonyai, az autóbusszszámokkal kapcsolatos irodalmi asszociációk vagy valami ilyesmi. Hisz Ön ért engem.

Szerb Antal: Budapesti kalauz Marslakók számára

A hivatalos
csatlakozás
dokumentuma

Bár Magyarországról talán némi joggal tartja a nemzetközi közvélemény, hogy a Neandervölgy egy félreeső sarkát jelenti, ahol a számítógépet arra használják, hogy ízléses, horgolt csipketerítőket helyezzenek el rajtuk, azért arról sem szabad elfeledkezni, hogy a XX. század technológiáinak ? és, sajnos, szellemi irányzatainak jórészét itt, vagy legalábbis a környéken találták ki: mire a Wright testvérek gépe a levegőbe emelkedett, a magyar aviatikusok jórésze már le is zuhant. A hangosfilmet egy Misik Samu nevű alak találta fel, a televíziót Mihály Dénes, a telefonközpontot Puskás Tivadar, a golyóstollat pedig Bíró László.

Mint ebből is kitetszik, a magyarok szeretnek kommunikálni. Egyébként a számítógép alapjait is egy itteni matematikus, Neumann János vetette meg. Mellőzzük tehát a lesajnáló mosolygást, ha az Internet összefüggéseiben beszélünk erről a fura helyről, előbb vagy utóbb megint itt fognak kitalálni valamit, amit aztán más, normálisabb helyen használati tárggyá aláznak és meggazdagodnak rajta. Nem vezett még el Magyarország, valakik effektíve látták is valahol, köszöni, jól van, nett kis nylontasakban hordozza magával a belsősegeit.

Magyarország fővárosa Budapest, a Duna két partján terül el. Egy sajátos földrajzi félreértés folytán a folyamnak Budapestnél a bal oldalán van a jobb (Pest) és a jobbon a bal (Buda) partja. Mesterséges város, a múlt század harmadik harmadában építették ki. Építőiknek sietniük kellett, nehogy a megrendelő, a kialakulófélben lévő magyar polgárság megszűnjön, vagy visszavonja a megrendelést. Később mindkettőt meg is tette, de a város félig már készen állt, úgy is maradt. Időnként - világháborúk, forradalmak, lakótelep-építkezések során - megpróbálják szétlőni, de hiába. Nem fogja a golyó. Vannak házai, amelyekből csak a golyónyomok maradtak meg. Sokak szerint ezek a legszebbek.

Budapest világvárossá válásának egyik mozzanata a földalatti kiépítése volt. A földalatti sok tekintetben jellemző Budapestre. Először is a föld alatt van, ami errefelé metafora-értékűnek számít, másodsor azért, mert nem vezet sehonnán sehová, mégis állandóan zsúfolt. Peronján viszont minden más peronnál jobban esik az álldogálás. Végignézhethetünk a hosszú sötét alagúton, és percekig figyelhetjük a felénk közelítő, reményt vagy legalább egy szerelvényt jelentő fénypontot, és még időnk is marad, hogy meggondoljuk magunkat és visszamenjünk a felszínre, hátha mégiscsak ott lesz jobb nekünk.

A felszínen, bárhol szállunk is ki, egy para- és metatörténelem színhelyére érkezünk: itt mindenütt történt valami, feltaláltak valamit és behaltak valamibe, és megírták kis, obskurus zuglapoknak szánt kromok formájában, megfestették csomagolópapírra, megformázták kenyérbélből, vagy ülteket miatta két hetet, ha nem akartak felszállni a világmetrora és a Városliget helyett a Saint Placide-nál kiszállni. Mi azonban még maradjunk, nézzük, mi volt, és mi lehetett volna - vagy talán merjük így mondani: mi lesz - itt.

A szerkesztőség

Alkotók, közreműködők

Szerkesztőség

Bertók Attila (technikai szerkesztő)
Forgács Péter
Mihancsik Zsófia
Nyirő András (főszerkesztő) [WWW]
Rényi András
Szakadát István
Turi László (szerk. titkár)
Vágvölgyi B. András

Design

Eperjesi Ágnes
Nun Zsuzsa

Szövegkönyv

Kovács Kristóf

Szerzők

Bányai Viktória
Bencsik Attila
Bodoky Tamás [WWW]
Steve Carlson
Csorba László
Endrei Walter
Elbert Márta
F. Dózsa Katalin
Földi Eszter
Gerő András
Golden Dániel
Jyrki Halonen
Horváth Iván
Jalovszky Katalin
Kincses Károly
Kollin Ferencné
Komár Erzsébet
Kovács Ákos
Ladányi János
Lőrincz László
Novák Zsófia
P. Szűcs Júlia
Pápai Gábor
Pogány György
Ráday Mihály
S. Nagy Katalin
Sebestyén Márta
Sebők Ferenc
Szabó Miklós
Szemző Tibor
Szilágyi Ákos
Szőnyei Tamás
Tokaji András
Tomsics Emőke
Török András
Uj Péter
Veres András
Wehner Tibor

Angol fordítás

Losonczi Gábor

Programozók, technikai szerkesztők

Béládi István
Bertók Attila
Bodoky Tamás [WWW]
Drótos László
Halmos Zoltán
Harajda András
Horváth Takács Balázs
Kiss Bori (Moon) [WWW]
Kardos István
Kovács István
Miklós Nándor
Nemes Dániel (CyD) [WWW]
Perlaki Attila
Szakadát István
Turi László
Urbán Miklós

Rendszergazdák

Artner Iván
Czakó Krisztián (Slapic)
Kuszing János
Nemes Dániel (CyD) [WWW]
Németh Zoltán

Hangmérnök

Gerényi Gábor
Kiss Gábor (archív felvételek)

Szöveg- és képrögzítés

Alinea Kft
Bánkuti Attiláné
Bohn Andrea
Gazdag Erzsébet
Hatos Kriszta
Jávor Bence
Kígyósi Attila
Szabó Szilárd
Várhegyi Zoltán

Szervezés, adminisztráció

Ákos Judit
Bohn Andrea
Fülöp Judit
Héjjas Ágnes

Külön köszönet a Műcsarnok munkatársainak:

Beke László főigazgató
Johann van Damm
Kaszás András
Pilaszanovics Irén

A műcsarnokbeli kiállítóterem, a Protea vezetője Gazdag György

Kiadja az IDG Lapkiadó

Felelős kiadó: **Bíró István** ügyvezető

Internetes szolgáltató: DataNet Kft

Felelős: **Graur Tamás** kereskedelmi igazgató

